

A MERÉNYLET

színpadi játék egy felvonásban

Szereplők:

LÁNY

ANYA

APA

FÉRJ

SZERETŐ

GYEREK

NYOMOZÓ

Nem naturalista, de egyértelmű színpadkép: busz elleni robbantásos merénylet utáni romok.

A színpadot teljesen beborítják a karosszériaroncsok, kerekek, ülésdarabok, épületromok, szétszóródott tárgyak, leszakadt végtagok, stb.

A szereplők végig a színpadon vannak, jelenésük alatt a romok közül bukkannak elő, jelenésük végén a romok mögött tűnnek el. Guggolnak, térdelnek, ülnek, helyezkednek, de egyszer sem állnak fel. Egyedül a NYOMOZÓ ül egy kis tábori széken, és ő az egyetlen, aki a végén feláll és kimegy.

Egyes jelenetek alatt az egész színpadot normál fény világítja meg, más jelenetek alatt csak a dialógus szereplőire vetül színes, koncentrált fény.

A jelenetek közt az egyedüli, visszatérő hanghatás az a jellegzetes, mindannyiunk számára ismerős sípoló hang („pí-pí-pí-pí-pí”), ami az új Volvo-buszokon az ajtók záródását jelzi.

A romok alatt jól látható helyen egy hatalmas, véres bundájú, plüss nyúl. A függöny leszakadva lóg.

-

-

1.

Normál fény. LÁNY, ANYA.

LÁNY Hú, anya, képzeld mi történt! Az történt, hogy... Irtó jó! Nem fogod elhinni! Figyelsz? Hm? De tényleg figyelsz? Hagyd már azt a pakolászást, csak egy perc! Tetszeni fog, esküszöm! Na? Jöhet? Titti-tiriri-titti-tiriri, híreket mondok. Kedves nézőink. Ma délután, helyi idő szerint... akárvalahánykor robbantásos merénylet történt Budapest belvárosában. A feltehetőleg magyar származású merénylőjelölt a hetes számú gyorsforgalmi járat Felszabadulás... bölölö... Ferenciek terei megállójában a gyanútlanul várakozó utasok közé vegyülve felszállt egy zsúfolásig megtelt autóbuszra, majd indulás után néhány másodperccel hopp, működésbe hozta a testére erősített... miafenét. A roppant erejű detonáció következtében a busz több méter magasan a levegőbe repült, a környező épületek, köztük a Klotild-palota híres-nevezetes ikertornyai megrongálódtak, az Erzsébet híd a Dunába dőlt, a Duna megáradt, a környező utak járhatatlanná váltak, a halottak száma az előzetes becslések szerint megközelíti a...

ANYA (*megállás nélkül, idegesen pakol*) Muszáj ezt most, nyuszikám? Látod, mi van, nem? Öt óra, fél hat, se vacsora, se semmi, apád mindjárt hazaér, mi meg... Most nézd meg ezt a kuplerájt! Hát lehet így élni? Legalább magad után elpakolhatnál! Atyavilág! Mégis mik ezek a vackok itt? És ez? (*felemel egy leszakadt végtagot*) Csak nem...? Múltkor is, hogy miket találtam a holmiid között! Rettenetes. Üvölteni fog... és igaza lesz. Na, fogj egy rongyot, nyuszikám, ott van a mosdó alatt a lavórban, nézd csak, legalább ezeket a tócsákat fel kéne innen valahogy, meg ez a sok szennyes mindenütt, te jó ég, mik ezek? Fülek? Na mindegy, hagyjad, majd én. Jobb is ha te itt most nem nyúlsz semmihez. Na. Menjél szépen kezet mosni, aztán hegyezd ki a ceruzáidat, meg a tolltartódat, vagy mittudomén, aztán meg... tudod mit? Aludj egy nagyot!

LÁNY Egész ideig aludtam, anya.

ANYA Akkor csak pihenj. Feküdj le szépen, és pihentesd a szemedet. Ja, és csukd be magad után az ajtót.

LÁNY *(duzzogva)* Jól van, na. Nem tetszik, mi? Nem érdekel az egész, igazam van?

ANYA Nyuszikám, könyörögve kérlek! Te tényleg nem látod, mi van? Ennek a rohadt függönynek is pont most kellett leszakadnia! Tudod milyen! Az is baj, ha a harisnyáim szanaszét vannak, nem hogy ez!

LÁNY *(előremutat, mintha a nézőtér felett látna valamit)* Anya! Odanézz! Látod, ki van ott?

ANYA *(önkéntelenül odanéz)* Ki?... Jézusom, ne ijesztgess már! A frászt hozod rám. Nincs ott senki, nyuszikám, mit hülyéskedsz?

LÁNY De anya!... Hiszen az ott... Az ott te vagy!

ANYA *(hunyorog)* Hol?

LÁNY Ott, abban a zsákban. Nem látod? Most húzzák fel a cipzárt. ... Levitte a bomba a fejed. ... Nézd csak! Milyen kicsike vagy így!

ANYA Igen? Hát ez nagyszerű. Gratulálok kislányom. Akkor ezt talán most halasszuk holnapra, jó? Most én inkább amondó vagyok...

LÁNY A-aa. Már késő. ... Jön érted a furgon. ... Betesznek, elvisznek. Sajnálom, anya.

(„pí-pí-pí-pí-pí”)

2.

Színes, koncentrált fény vetül a NYOMOZÓ-ra és az ANYÁ-ra.

NYOMOZÓ (a kezében notesz, kinyit egy összecukható tábori széket, ráül) Elnézést, megengedi?

ANYA Maga az? ... Parancsoljon. Már vártam. A kollégái azt mondták...

NYOMOZÓ Bocsásson meg. Tudja most az egész város... Kész örület. Másfél órába telt, amíg...

ANYA Gondolom. Miről lenne szó?

NYOMOZÓ Feltennék néhány kérdést, maga pedig... Már ha nincs ellenére...

ANYA Rendben.

NYOMOZÓ Hát akkor, lássuk csak. ... Mikor találkozott először a vádlottal?

ANYA 1968 februárjában, a Tétényi úti kórház második emeleti szülészeti osztályán találkoztam vele először. Emlékszem, egy ici-picit meg voltam lepődve, ... mikor kilenc hosszú hónap, plusz egy végtelennek tűnő éjszaka után egyszer csak ott találtam a szülőágyon egy három kiló hatvan dekás, jólfejlett nyulat.

NYOMOZÓ Azaz a későbbi vádlottat, ha-a... jól értelmezem.

ANYA Tulajdonképp... így is lehet mondani.

NYOMOZÓ Már elnézést, de ha szabad kérdeznem, ... eleve nyulat szerettek volna?

ANYA Hát, ... én titokban inkább egy kisfiúra vágytam, ... de a férjem az mindig is nyulat akart.

NYOMOZÓ Vajon miért?

ANYA Hát, ... hogy azok milyen kis guszták, ... gyámoltalanok... lehet őket cirókázni, abajgatni, ... hajkurászni ugyebár, ... kilőni...

NYOMOZÓ Kilőni?

ANYA Igen. Megpróbáltuk többször is kilőni, ... de mindig elszaladt.

NYOMOZÓ Értem. És mondja, mégis, milyennek ismerte meg a vádlottat?

ANYA Rendkívül ellenszenves személyiségnek ismertem meg. Először is: mindent összerágott. A takarót, a tapétát, ... a körmét, ... de ha például levittük a játszótérre, abból is csak baj volt. Amíg a többi baba szép ügyesen hancúrozott, háborúzott, tacsipacsizott, ... addig ő hopp, fogta magát, lecsücsent a fűbe, és csak ült. Kérdeztük is szegényt, hogy nyuszi, talán beteg vagy? ... de ő még csak ... nem is válaszolt.

NYOMOZÓ És a későbbiek során?

ANYA Hát ahogy nőtt, nődögélt, ... a helyzet egyre romlott. Sőt. Lassan egyre nyilvánvalóbbá vált, ... hogy az életünkre tör. Egyszer például azt csinálta, hogy felmászott a toronyba, megkérdezte hány óra, és semmiféle fondorlattal nem tudtuk lecsalni.

NYOMOZÓ Nocsak. És végül?

ANYA Végül kénytelen voltam kérdőre vonni, ... megfenyegettem, hogy ágyba dugom, ... aztán sértődötten visszavonultam főzni.

NYOMOZÓ Az "állapotában", ... ha fogalmazhatok így, ... mikortól következett be változás?

ANYA Elég korán. Először a szőre kezdett hullani, aztán szépen, lassan elkezdtek így, ... hogy is mondjam, ... visszahúzódni a fülei. A száját persze műteni kellett, ... dehát ... ez volt akkor a legkevesebb.

NYOMOZÓ És a ... természete?

ANYA Hát a természete az sajnos ... olyan maradt. Erre egyébként már felkészítettek a lelegején. Kinézetre, asszonyom, még helyrejöhét, mondták nekem, de igazából sohasem lesz ... teljes értékű ember.

NYOMOZÓ Hm. Netalántán voltak előjelei ... a-a ... később történeteknek is?

ANYA Feltétlenül. Tulajdonképp kezdettől fogva rendkívül gyanusan viselkedett. Engem például ... mindenhová követett. Éjjel-nappal szemmel tartott, lapított, sumákol, ha megbüntettem elvonult és fente a fogát. Naponta történetek vérfagyasztó esetek, ... hajcsomó a lefolyóban, lábnyomok a szőnyegpadlón, ... sőt! Egyre inkább várható volt, hogy előbb-utóbb sor kerül a legvégső leszámolásra. Hogy megelőzzük a katasztrófát, megkíséreltük maximálisan elszigetelni a külvilágtól. Ha például ... karót nyelt, ... nem próbáltuk kézzel-lábbal azon nyomban kiszedni, nem hívtuk a rohammentőt, nem riasztottuk az önkénteseket, hanem szépen fülön csíptük, bekísértük a biciklitárolóba, rázártuk, és hagytuk, hogy hát ... gondolkozzon el. ... Ezzel viszont csakhamar elértük... *(egy pillanatra megdermed, mint mikor megakad a film)*

NYOMOZÓ Mit.

ANYA Hát, ... ezzel sajnos az égadta világon semmit sem értünk el.

NYOMOZÓ Sebaj. *(vigasztalóan mosolyog)* ... Az iskolai előmenetele hogyan alakult?

ANYA Szerették, mert csendbe volt. Nem ordított, nem jelentkezett, ... amit hallott, megjegyezte, amit kellett, aláhuzigált. ... Aztán mikor nagyszünetben aláaknázza az iskolaépületet, akkor szépen megkérték, hogy fáradjon haza. ... A gimiben viszont már rögtön első órán kiderült, hogy a szolid külseje dacára ordas eszméket hirdet, ... úgyhogy ott már ... valamivel ... komplikáltabb dolga volt. ... A pályaválasztásnál aztán jöttek a bajok.

NYOMOZÓ Maguk eredetileg milyen pályára szánták?

ANYA Hát mi eredetileg Föld körüli pályára szántuk, de sajnos már az első fordulóban kiesett, és ... ráadásul csúnyán meg is ütötte magát. Állítólag azt se tudta, hol lakik az Atyaisten, úgyhogy szegény írásbelire már nem is mehetett. Maradt ugyebár a bánya,... vagy a férjhezmenetel. Hát ő ... végülis ... az utóbbi mellett döntött.

NYOMOZÓ Értem. ... És a ... választottjával ... mennyire voltak megelégedve?

ANYA Hát, ... sajnos a párkapcsolatai ezt megelőzően eléggé "sajátságosan" alakultak. ... Varjak után mászkált, ... kóbor kutyákhoz csapódott, ... hordta nekik a cupákat, .. meg a sampont, ... meg a féregtelenítőt, ... a férjem többször látta őket, ... ahogy ... szinte fényes nappal ... egymás vállán sírtak a bokorban... Hát szóval ... rettenetes. Persze borzasztóan féltünk, hogy majd úristen, mi lesz. Ehhez képest kész csoda, hogy akadt ez az illető. ... Egy helyes, magas, szőke férfi, ... még

ha kissé felemás volt a cipője, akkor is. ... Megbocsát? *(a romok alól kihúz egy viharvert hátizsákot, kinyitja, két doboz konzervet és két műanyagkanalat kotor elő)*

NYOMOZÓ Parancsoljon csak. ... Egyébként biztos benne, hogy a férje is ezen az állásponton volt?

ANYA Ezt hogy érti?

NYOMOZÓ Úgy értem, hogy...

ANYA Hát persze. Lehet, hogy még nem mondtam magának, ... de mi maximálisan harmonikus és kiegyensúlyozott házasságban éltünk világéletünkben. Ez gyakorlatilag azt jelentette, ... hogy nem volt köztünk vita. Ha én Á-t mondtam teszem azt, akkor ő Bé-t mondott ugyan, ez a Bé azonban szóról szóra megegyezett Cé-vel, ami viszont, ... hovatovább... Szóval ez így elmondva picit bonyolultnak tűnhet, de lényeg az, hogy olyanok voltunk, mint két tojás. ... Egész pontosan ... ő volt olyan ... mint egy tojás, ... én viszont... *(felemeli a mutatóujját)* na de hallgassa csak!

(„pí-pí-pí-pí-pí”)

3.

-
-
Színes, koncentrált fény vetül az ANYÁ-ra és az APÁ-ra. Mindkettőjük kezében konzervdoboz, kanál.

ANYA *(egyetlen mozdulattal kinyitja a konzervet)* Jó étvágyat drágám!

APA *(nagy ügyel-bajjal kinyitja a konzervet, belenéz, csalódottan, undorral)* Vér. ... Na tessék. Már megint ez a vér.

ANYA Mondtál valamit? Nem? Akkor jól hallottam. ... Ideadnád a sót?

APA *(előveszi a zsebéből, odanyújtja)* Tessék. *(az anya megsózza a vért)* Te megsózod a vért?

ANYA *(egyik kezében a konzerv, a másik kezében a sótartó)* A mit? Na, nézd már! Annyi hülyeséget hordasz itt össze nekem, hogy már azt se tudom mit csinállok. ... Egyébként mi bajod van már megint a sóval? Mondtam már. A sóban van a világon a legtöbb vitamin.

APA *(hitetlenkedve)* A sóban.

ANYA Igen. Megszámolták, és kiderült. Én mindig tudtam, de most végre bebizonyosodott. Ha tehetném, mostantól sót ennék sóval. Könnyű, finom, laktató...*Melletted* persze lehetetlen egészségesen élni.

APA Aranyom. ... A só: mérge. Elmondtam már ezerszer. Ha nem tudnád, észak-amerikai tudósok egy csoportja nem is olyan régen kimutatta, hogy a só sajnálatos módon telis de tele van nátriummal, ... és klórral. Azazhogy? Azazhogy a legveszedelmesebb hallucinogén anyagokkal! Aki sót eszik, ... az előbb-utóbb meghal. Ez van. És ezen a tényen az sem változtat, hogy még mindig akadnak olyanok, akiknek hiába beszél az ember. Te például olyan vagy, akiknek hiába beszél.

ANYA Hm! ... Hogy te mégis honnan veszel ennyi butaságot? Amerikai tudósok! Dr. Oetker és tudóstársai, nem? Fogadjunk, hogy a csokipuding hátoldalán olvastad az egészet! Na persze. Ötven evőkanál cukor, só viszont egy szál se, hm? *(bekap egy kanállal a „vérből”)*

APA Te meg mit csinálsz!

ANYA *(úgy beszél, hogy közben nem meri lenyelni a falatot)* Hogyhogy mit csinállok.

APA Te bevetted a szádba a kanalat!

ANYA Én csak...

APA Egy percig nem figyelek oda és máris. Tessék! Beveszi a szájába a kanalat. Köpöd ki! ... Mi lenne, ha én is mindig mindenfélét beledugdosnék a számba, hm?

ANYA Dehát...

APA Múltkor is bekaptál valamit, figyeltelek! Nem szégyelled magadat? Felnőtt nő létedre ilyeneket csinálni! És mi van, ha a szádban marad? És ha véletlenül lenyeled? Te gondolkodni nem szoktál, mondd?

ANYA Te beszélsz, te krampusz! ...Mit műveltél múltkor is! Összevissza puszilgattad a saját tulajdon lányod! ... Ti azt hiszitek, nem látom, mire készülődtek? Ti azt hiszitek, hülye vagyok? Hogy nem olvastam a világirodalmat? És majd szépen félreállok? És megadom magam? ... *(felkap a földről egy leszakadt fél lábat, rázza)* Még a cipőfűzőjét is bekötötted neki!! ... És nekem?? ... Nekem mikor kötötted be a cipőfűzőmet, mi?!

(„pí-pí-pí-pí-pí”)

4.

Színes, koncentrált fény vetül a NYOMOZÓ-ra és az APÁ-ra.

NYOMOZÓ *(odahúzza mellé a székét, ölében notesz, kedvesen, lazán, vidáman)* Jónapot!

(szünet)

APA *(megrökönyödve ránéz)* Ezt most hogy értsem?

NYOMOZÓ Mit?

APA Hát ezt a dolgot. ... Ezt most úgy értsem, hogy ... személy szerint ... engem gyanúsít?

NYOMOZÓ Hát, ha már így ...

APA Csak azért, mert...? ... Sajátságos logika, mondhatom!

NYOMOZÓ *(nyugodt, tekintélyt parancsoló hangon)* Ha megengedi –

(szünet)

APA *(megadóan)* Rendben. *(az órájára néz)* Cirka ... fél másodperc múlva ugyan egy nagyon fontos tárgyalásom lenne, de ha gondolja...

NYOMOZÓ Nézze. ... Mint tudjuk, ... a lánya ... a merényletet megelőző éjszakán videófelvételt készített, ... amelyben egyrészt szeretettel üdvözölte a tévénézőket, ... másrészt viszont pontról pontra feltárta tettének indítékait, beavatott minket az általa alkalmazott eljárás technikai részleteibe, valamint kifejezte abbéli meggyőződését, miszerint. Itt ugyan a felvétel sajnálatos módon megszakadt, de mindegy. A lényeg ugyanis az, hogy ezen a bizonyos videokazettán szerepel egy különösképp sokkoló hatású kijelentés, amely egyrészt új fejezetet nyit az emberiség sokmillió évszázados történetében, másrészt viszont meglehetősen újszerű megvilágításba helyezi ... az Ön által alkalmazott ... nevelési elveket. Lássuk csak. Az ominózus szövegrész a következő. *(felteszi a szemüvegét, maga elé emeli a noteszt)* Idézem. „Apám egyszer rámnézett, ... és megrezegtette a szemöldökét.” ... *(leveszi a szemüvegét)* Namármost. Adódik ugyebár a kérdés. ... *(jelentőségteljesen)* Igaz ez??

APA *(konokul maga elé néz)* Nem.

(súlyos csönd)

NYOMOZÓ Még egyszer kérdezem? ... Igaz, amit a lánya állít?

Az APA megadóan lehajtja a fejét.

NYOMOZÓ Nincs több kérdésem.

(„pí-pí-pí-pí-pí”)

5.

Normál fény. LÁNY, APA.

LÁNY Apa! Na végre! Azt hittük, már haza se jössz.

APA (*elképedve nézelődik*) Te jó élet! Na, ti aztán szépen néztek ki, mondhatom. Elárulnátok, hogy mi folyik itt? Ha jól emlékszem, ma reggel itt még minden a legnagyobb rendben volt. Most meg? Mi van itt, bucikám? Tárva-nyitva minden, és ez az éktelen bűz! Te jó ég! Odaégett valami? Abetyárját! Még csak el se mosogattatok? Hát ezt nevezem! Mégis mit csináltatok idáig, mi? És az anyád? Egyáltalán, hol az anyád ilyenkor, már régesrég itthon kéne lennie...

LÁNY Apa, ülj le. Rossz hírem van. Anya sajnos fél órával ezelőtt, ... én nem is értem, hogy történhetett,... azt mondják, valami örült, ... állítólag nem szenvedett, ... tudod a feje, ... az ilyesmi csak egy pillanat, ... már próbáltalak hívni, de, ... üzenetet is hagytam...

APA Jól van, bucikám, ... én igyekszem megérteni a helyzetedet, de hát azért mit ne mondjak, nem egészen így képzeltem ezt a mai estét. Az ember szépen hazajön, azt hiszi majd kellemesen elbeszélget, eszik, iszik, ... elpoénkodik, ... ledöglük a tévé elé, ... és akkor tessék. Hoztam fantát, meg egy kis sajtosat a Jégbüféből, de hát azt se tudom hová tegyem. Kivittétek innen az asztalt, vagy miazisten?

LÁNY Apa, próbálj meg, ... jajistenem, ne haragudj rám. Én igazán...

APA Nem haragszom én senkire, mondtam én, hogy haragszom? Na. Tulajdonképp még csak nem is csodálkozom. Anyádat lassan harminc éve próbálom valami minimális kis rendre szoktatni, ... úgy látszik, hiába. Beágyazni képtelen maga után, nemhogy... (*felvesz valamit, undorodva visszaejti*)... Gondolom, ez is valami ilyen ... „női dolog”. Vér, rumli, elhajigált papírsebkendők ...

LÁNY Apukám drága, nagyon kérlek, próbálj végre megnyugodni. Vedd le szépen a cipődet, úgy, itt a papucs, hozok cigit (*nem mozdul*), hamutartót, nem innál valamit? Na jól van. Most az a legfontosabb, hogy ne idegeskedj. Rendben? Tüzet? Elmondom mi van. ... Tudod, én mindent

megpróbáltam, és ... egy darabig úgy tűnt, menni fog, de aztán, ... tudod volt az az eset, és azóta, ... nem is tudom, azóta valahogy, ... úgy éreztem, tennem kell valamit, érted? ... hogy csinálnom kell valamit, amitől, ... és akkor jött ez a lehetőség, ... megkerestek, hogy esetleg, ... elsőre persze örültségnek tűnt, de később, ... meg is mondtam kerek pereg, hogy nem, hogy semmi esetre se, de aztán, ... gondolkodtam a dolgon és... egyszerre csak rájöttem, hogy ... szóval, hogy egyedül is meg tudom csinálni, érted, ... teljesen egyedül, érted ezt, ... *(az apa mostantól mozdulatlanul mered maga elé)* apa! ... jól vagy? ... próbálj mélyeket lélegezni, ... ne mozogj, ... úristen, apa ne csináld ezt, ... tarts ki, apa, ... ne csináld már, ... mindjárt ideérnek a mentők, ... hallod? ... most fordulnak ki a Semmelweis utcából, hallod?, már itt vannak a sarkon, hallod, apa, ... hallasz engem? ... Na tessék. Meghalt. Afenébe. Pont most. Az ember megpróbál őszinte lenni, és akkor tessék. *(beint)* Hát ezt! Még csak el se tudtam mondani, hogy... Pedig örült volna szerintem. ... A franc! Na mindegy. Előbb-utóbb, így is, úgy is, ... illetve, ... ki tudja. ... Hát akkor én, ...*(hangosan, mint egy végszót)* hát akkor én, ... hát-akkor-én-most, na mi lesz már? Meggondoltad magadat, vagy mi?!

(„pí-pí-pí-pí-pí”)

6.

Színes, koncentrált fény vetül az APÁ-ra és a FÉRJ-re.

FÉRJ Hát akkor én, ... ezennel, ... ha megengedi Tuti bátyám...

APA ... Mennyi?

FÉRJ Mi mennyi?

APA Mennyit kérsz?

FÉRJ ?? *(visszaül)*

APA Ökrök, tevék? ... Megmondom őszintén: ... se ökröm, ... se tevé. ... Esetleg egy kispolszki, ... de azt se szívesen.

FÉRJ Na de...

APA Vagy így, egy szál pendelyben, ... vagy sehogy. ... Én ezzel a lököttel már annyit összevacakoltam, kiköptem a belemet, hiába. ... Költeni most már nem akarok rá. De nem ám! ... Tudod, hogy van. Pár éve is jött valaki, ajánlkozott, belementem, leperkáltam, amennyit kért, annyit. De minek. Két nap után fogta, visszahozta. ... Tuti bátyám, aszongya nekem, nem bírom tovább. Nem bírta, kész. ... Na. ... Hát én se bírtam. Amikor még kicsike volt, kipróbáltam mindent. Elhiheted. Lelőktem a hintáról, puff. Nyekken egyet, rá se ránt. Lábrapattan, ugrik vissza, juj de jó volt, így meg úgy, ezt akkor most mégegyszer, apa. ... Natessék. Hát így. ... Mit szólsz. Egyszer estig lent maradtunk, na, gondoltam, hajrá. Odacsalogattam a homokozóhoz, hopp-megfogtam, megfujtottam, elástam. Suttu. De úgy ám, hogy így le a betonig! ... Na, hiába. Öt perc múlva szalad, mint az örült, hogy hurrá, apa, idesüss, megvan a régi kis piros lapát. ... Ja. ... Hát így. Egy nap aztán, azistenit, betelt a pohár! Éjszaka volt, nyári szellő, addig-addig froclizott, hogy vizet kér, meg entyem-pentyem, megfogtam a nyakánál, zsuppsz, kidobtam az ablakon. ... Kikukkantok, nahálisten. Úgy nézett ki összejön, ... mert betört a feje. Betört neki itt hátul *(mutatja)*, és ... kifolyt az agya.

FÉRJ Jézusom! És mi lett vele?

APA Hogyhogy mi. Hát semmi. Ha kifolyt, hát kifolyt. Annak nem számított, hogy néz ki, hogy csupa agy lett a pizsamakabátja, meg itt hátul végig, a fenekénél, hogy még a papucsába is belefolyt... Felszaladt, becsöngetett, visszamászott az ágyneműtartóba, és rágta tovább a körmét.

FÉRJ Hm, ... fura.

APA Az. ... Fura.

(szünet)

Eláruljak egy titkot?

FÉRJ Öö...

APA De csak ha...

FÉRJ Öö...

APA Tutira?

FÉRJ Öö...

APA Úgy gebedj meg?

FÉRJ Úgy.

APA Te. ... Ez nem az én lányom.

FÉRJ ... Hogyhogy. Hát akkor, kié.

APA Tudja az ördög! *Én* nem tudom. Ez valami mutáns lehet, vagy mi. Valami .. *izé*. ... Ufó. ...

Mer az enyém, ... az nem ilyen!

FÉRJ Hát az?... Az hol van?

APA Az én lányom? (*odacsap az ágyékára*) Az ihol van, la.

FÉRJ Parancsol?

APA Benne maradt a farkamba, te! Benne maradt, most meg már ... késő. Tudod hogy van. ...

Pedig, kár. Szuper kis nő! Ha látnád! Nyurga, copfos, kék szemű, ... tudod, olyan tip-top, kip-

kop, tűzről pattant, mégis higgadt, ambiciózus, ... racionális gondolkozású, ... ko-mu-ni-ka-tív...

Olyan normális kis dolgai vannak. Tudod például, hogy mi szeretne lenni? Köztisztviselő! Persze

csak amíg családot nem alapít. (*lassan, tételesen, merengő hangon*) Akkor majd szépen becsukja

a boltot, ... kinyitja a hűtőszekrényt, ... kipakol, bepakol, ... aztán nekiáll, ... és elmosogatja azt

a rengeteg piszkos edényt. ... Aztán megtörli a kezét, ... és felhív. ... És elmeséli a napját. ... Én

felteszek neki bizonyos kérdéseket, ... ő pedig kerek, értelmes mondatokban válaszol. ... Na, mit

szólsz? Hát nem gyönyörű? ... Egy ilyen kéne neked is. Bezony! Nem ez! Barátom! Pókokkal

beszélget, brokkolit eszik! ... Most még fess vagy, fiatal vagy, de mellette, ... meg fogod látni, ...

előbb-utóbb: ... megöregszel. Aztán meg majd csodálkozol. ... De akkor már... (*nagyot sóhajt*)

FÉRJ ... Hu-hu!.

APA Mit huhogsz, fiam?

FÉRJ Gondoltam, huhogok egy keveset, csak hogy hallassam én is a hangom. ... Elvégre...

APA Hát fiam, te tudod. Te sem vagy egy géniusz, azt látom rajtad, ... de azért ... kár

érted. ... Jaja! ... Kár.

(„*pí-pí-pí-pí-pí*”)

7.

-
Normál fény. LÁNY, FÉRJ.

FÉRJ (*a lányt a vállánál átölelve*) Na, mit szólsz? ... Elsőre még picit olyan ... lelakottnak tűnik, de majd ... rendbehozzuk. Hm? Jó hely, nem? Szerinted? Ez a mi helyünk, igazam van? Látni a Dunát... (*mutatja*) Nézd csak, a Rudas. Emlékszel? ... Mondjuk jó sok itt a lim-lom, meg a ...

légkondi se az igazi, de majd...Egyébként volt itt egy asztal is, de azt úgy látszik ... elvitték. Mindegy. Nem probléma, hm? Veszünk másikat, nem? Mit egyet, tized veszünk! Hely az van, igazán nem mondhatod, hogy nincs hely, sőt! Kifejezetten tágas itt. Hm? Tágas, világos, ... jó a közlekedés is, ... anyámék egy budafoki szuterénben kezdték, mi meg...! ... Hát igen, most még kicsit olyan lehangolónak tűnik, ... ez a sok hulla, amin az embernek óhatatlanul keresztül kell gázolnia, hogy bejusson a gyerekszobába, de hát ... így van ez. Ilyen az élet. Elsőre nehéz elképzelni ... ezt az egészet, ... de aztán valahogy ... csakialakul. Az a lényeg, hogy tudjuk, mit akarunk, nem? És mi aztán tudjuk, igazam van? Nyuszkó! Ne legyél már olyan negatív! Én például abszolút tudom. ... Te idefigyelj, nem fogod elhinni, de én már mindent kitaláltam. Mindent, hallod ezt? Nekem, nekem még a világ legbonyolultabb dolgaival, még a gyerekneveléssel, meg a háztartási gépekkel, sőt, még a ... tévéműsorokkal kapcsolatban is megvannak a leghatározottabb elképzeléseim, gondoltad volna? Ugye nem? Hm? ... Örülsz? ... Múltkor például, mikor is? Ja igen, múlt vasárnap, pont nálatok voltunk, emlékszel, kaja, meg minden, és ment az a nagyon fura film, valami ilyen beszélgetős műsor volt, emlékszel, ilyen idétlen szövegelés, és a végén volt egy hosszú bejátszás ezekről a teljesen elvetemült emberekről, ... tudod, vannak ilyen örültek, akik... Szóval szerintem, ... meg a papám szerint, ... vagyishogy én azt gondolom, ... *(a derekánál matat)* szóval, hogy... Te, mik ezek itt rajtad?

LÁNY Hol?

FÉRJ Hát itt. Itt valami lóg belőled, nyuszkó, huzalok ezek, vagy mik? Meg ez a nagy rakás bumfordi patronszerűség... Uramisten, hát ez valami dögnehez, miket cipelsz te magadon, mondd? ... *(hirtelen rádöbben)* Csak nem?! ... A rohadt életbe, ezt nem gondolhatod komolyan! ... Neked elment az eszed! ... Te elmebeteg vagy! ... Komolyan mondom, te nem vagy magadnál! ... De miért? Mégis miért, nyuszkó? ... Mért nem szóltál, hogy problémáid vannak, hát ez mégis csak... Ne csináld ezt, könyörgöm! ... Legalább a gyerekre gondolj! ... Ezt nem teheted! Ezt,... ezt, ... *(kivisszhangosítva)* neeeeeee!!

(„pí-pí-pí-pí-pí”)

8.

-
Színes, koncentrált fény vetül a NYOMOZÓ-ra és a FÉRJ-re.

NYOMOZÓ *(odahúzza mellé a székét, suttogva)* Elnézést, hogy éppen most, de tudja a nyombiztosítók perceken belül ideérnek, ... addig viszont, ... arra gondoltam, ... már ha megengedi...

FÉRJ *(higgadtan, halkán)* Hogyne. ... Hallgatom.

NYOMOZÓ (*a noteszét bújja*) Ön ugyebár, foglalkozását tekintve, ... aszongyahogy ... (*megpróbálja kisilabizálni*) tomográfus.

FÉRJ Demográfus vagyok, kérem szépen, tudományos szakterületem a...

NYOMOZÓ Hm! Az is szép!

FÉRJ Hát persze. Hogyne volna szép.

NYOMOZÓ Beosztása?

FÉRJ Kuli.

NYOMOZÓ Kuli?

FÉRJ Főkuli.

NYOMOZÓ Aha. És mégis mi a dolga?

FÉRJ Az a dolgom, ... hogy összeszámláljam a gyerekeket.

NYOMOZÓ Vagy úgy. ... És sikerült már?

FÉRJ Sajnos idáig még nem. Szaladgálnak össze-vissza, bebújnak az ágy alá, satöbbi... Úgyhogy elég körülményes. De viszont ... kifejlesztettem egy módszert.

NYOMOZÓ Nocsak. Mégpedig?

FÉRJ Összetrombitálom őket.

NYOMOZÓ Ravasz! ... Nagyon ravasz! ... (*mélyen a szemébe néz, halkán*) És mondja csak. ...

Miért csalta meg a feleségét?

FÉRJ Ööö...

NYOMOZÓ Tehát?

FÉRJ Már megbocsásson, de ... nem én csaltam meg a feleségemet, hanem...

NYOMOZÓ Hát akkor ki? ... Talán bizony én? ... De hiszen én aznap este ... moziban voltam! ...

Nem hiszi? ... Hiszen ezt még, többek között maga Nicolas Cage is tudná nekem tanusítani, na?

Ehhez mit szól?

FÉRJ Nem úgy értettem ...

NYOMOZÓ Hát hogy. ... Nézze, uram. (*a noteszébe mélyed*) Itt feketén-fehéren az áll... Hoppá!

... Elnézését kell kérem! ... Úgy látszik valami tévedés történt. ... De hiszen itt...Jézus Isten! ...

Maga nem is a feleségét csalta meg, ... hanem az anyját!! ... Hát ez azért már több a soknál! ... 32

és fél év után egyszerűen csak úgy ... fogja ... és otthagyja? ... Hiszen nem is olyan régen még

szabályosan csüngött rajta! Még a dödölét is megette a kedvéért, de még a ... melleit is össze-

vissza harapdálta ...! Persze most,... hogy már nem olyan fiatal...

FÉRJ Már megbocsásson, de mikor engem, ... éppenséggel...

NYOMOZÓ (*tovább bújja a noteszét*) Húha, drága uram! Most az egyszer ördöge van! ... Most

látom csak, ... ó, jaj! ...és én már majdnem... De hiszen magának...

FÉRJ Nalátja.

NYOMOZÓ ... hiszen magának ... ellopták az autóját! ... Maga szegény, szerencsétlen, ... hát

miért nem ezzel kezdte? ... *Rettenetes* érzés lehet belegondolni, hogy most, ... ezekben a

percekben is egy vadidegen gonosztevő ül ott a volánnál, ... átállítja az üléstámlát, ... kilógatja a

kabaláját, ... bebüdösíti, összekaristolja...

FÉRJ Ember! Engem elhagyott a feleségem!

NYOMOZÓ (*hangot vált, együttérzően*) Vagy úgy! ... Brutális. ... Rendkívül brutális. (*bizalmaskodva közelhajol*) Most mondja meg őszintén. ... Megütötte?

(„*pí-pí-pí-pí-pí*”)

-

9.

Színes, koncentrált fény vetül a FÉRJ-re és a SZERETŐ-re.

FÉRJ Megfigyelted?

SZERETŐ *(elábrándozva)* Hm.

FÉRJ Néha csak úgy gondolt egyet, ... se szó, se beszéd. Elvonult a kisszobába, beült a sarokba, aztán órákon át csak ült, üldögélt, reszelgette a körmeit... és szuszogott. Ilyenkor mindig mintha picit ...

SZERETŐ ...megnyúltak volna a fülei.

FÉRJ Bajszocskája nőtt ...

SZERETŐ ... pici, hófehér pihék, ...

FÉRJ ... az orra alatt, ...

SZERETŐ ... meg a szája körül...

FÉRJ Ilyenkor olyan enivaló volt, de komolyan, meg tudtam volna zabálni...

SZERETŐ ... paprikásan, tejfölösen, ...

FÉRJ ...krumplinudlival... Emlékszem, ilyenkor azt szerette, ha vakargattam a hasát...

SZERETŐ... vagy itt a füle tövéénél, tudod, ... persze csak vigyázva, finoman,...

FÉRJ ... nehogy megint megijedjen, ...

SZERETŐ ... és összezsínálja magát...

(szünet)

FÉRJ Egyszer megijedt tőlem, azt hitte bántani akarom, kiugrott a paplan alól, kiszaladt a konyhába és maga elé kapta ...

SZERETŐ ... a kést.

FÉRJ Aztán odarohant a telefonhoz, és felhívta az anyját. Segítség, kiabált, baj van, anya, baj van, ... meg hogy rátámadt egy *varánusz*, ... vagy mi... Az anyja persze mondta neki, hogy ...

SZERETŐ ... kapcsolja ki a tévét, ...

FÉRJ ... és akkor ő ...

SZERETŐ ... kikapcsolta.

(szünet)

FÉRJ ... Azért jól el tudta venni az embernek a kedvét.

(szünet)

Máskor meg még ő reklamált, ... odadugta azt a puha, meleg kis seggét, ...

SZERETŐ ... meg azt a helyes kis pompont, a segge fölött, ...

FÉRJ ... éjjel háromkor, ...

SZERETŐ ... hajnali négykor, ...

FÉRJ ... mikor nekem másnap, ...

SZERETŐ ... mikor én aznap látástól vakulásig --

FÉRJ És ha véletlenül el találtam aludni, ...

SZERETŐ ... akkor fogta magát, ...

FÉRJ ...bezárkózott a fürdőszobába, ... beült a hideg, üres kádba, ... úgy ahogy volt, egy szál semmi pólóban és ...

SZERETŐ ...sírt. ... Aztán megengedte a csapot.

FÉRJ Bekapcsolta a hajszárítót és odakészítette.

SZERETŐ Megpróbálta kipiszkálni a borotvából a pengét.

FÉRJ Betörte a tükröt, ...

SZERETŐ ... mert nem bírta látni a vért.

(szünet)

FÉRJ Reggel, mikor benyitottam, ott lógott a fregoli helyén. ... Azon a különös, baljós, kunkori kampón. ... Rettenetes látvány volt, elhiheted, már szinte egészen fehér volt a szája, ... meg a bundácskája, ... a teste hideg, dermedt, ...

SZERETŐ ... visszataszító, ...

FÉRJ ... és teljesen halott. ... De ahogy közelebb léptem, ... hirtelen felnyitotta a szemeit, és rám nézett azzal a beteges, vádló tekintetével, aztán tiszta erőből felém rúgott, és valami undok, megátalkodott hangon rám kiáltott, hogy vigyázzak, ... mert bomba van nála. ... Ijedtemben hátrahököltem, nekivágódtam az ajtófélfának, még hallottam a koppanást, ahogy bereped a koponyám, aztán kétségbeesetten tapasztaltam, hogy elvesztettem az eszméletemet, ... ájulást színleltem, hogy időt nyerjek, miközben megpróbáltam feltűnés nélkül elővarázsolni a fegyveremet, ... meg a szemüvegemet...

SZERETŐ Pedig csak viccelt.

FÉRJ Jó vicc!

(szünet)

SZERETŐ Hülye viccei voltak.

(szünet)

FÉRJ És most?

(szünet)

SZERETŐ Most már nem. ... Most már inkább, ... nem is tudom. ... Időnként már, ... na. Például ma is. Ülünk a buszon, ... Uránia, Asztoria, báméskodunk, ... mond valamit, .. átkarolom, ... és akkor egyszercsak teljesen váratlanul... De hogy miért? ... Néha már egészen úgy viselkedik, mint egy ilyen... Szóval, mint egy... mint ezek a... pedig hát én aztán igazán!, ... és tessék, mégis, ... de hogy miért? ... Esküszöm, ilyenkor képes lennék...

FÉRJ Ne húzd föl magad.

SZERETŐ De amikor néha annyira, de annyira...

FÉRJ Tudom. ... Hülye tyúk.

SZERETŐ Buta liba.

FÉRJ Rohadt kurva.

SZERETŐ ... Gyáva nyúl.

-

-

(„pi-pi-pi-pi-pi“)

10.

Normál fény. LÁNY, GYEREK.

GYEREK Anya! ... Titti-tiriri-titti-tiriri- ... Képzeld, mi történt! Az történt, hogy ... irtó jó!
Nem fogod elhinni. Figyelsz? ... Hm? De tényleg figyelsz?

LÁNY *(hallgat)*

GYEREK *(duzzogva visszakozik)* Nem tetszik, mi? Nem érdekel az egész, igazam van?

LÁNY ... Aludj egyet, nyuszikám.

GYEREK Egészen idáig aludtam, anya.

LÁNY Akkor csak pihenj. Feküdj le szépen, és pihentesd a szemedet. ... Ja, és csukd be magad után az ajtót.

-

(„pí-pí-pí-pí-pí”)

11.

-

-

Színes, koncentrált fény vetül a NYOMOZÓ-ra és a SZERETŐ-re.

-

NYOMOZÓ Megsebesült?

SZERETŐ Semmiség.

NYOMOZÓ Kar?

SZERETŐ Láb.

NYOMOZÓ Szilánk?

SZERETŐ Repesz.

NYOMOZÓ Amindenit. Foglajon helyet.

SZERETŐ *(már eddig is ült)* Köszönöm.

NYOMOZÓ Nincs mit. Ha jól látom, maga...

SZERETŐ Hát, ... igen.

NYOMOZÓ Elnézést, de-e, ... tényleg csak a rend kedvéért, ...hód, ürge, borz, ... esetleg patkány...?

SZERETŐ Görény vagyok.

NYOMOZÓ Görény. Nagyszerű. Foglajon helyet!

SZERETŐ Köszönöm.

NYOMOZÓ Nincs mit. Semmi bajom a görényekkel, láthatja! Sőt, kifejezetten kedvelem őket. Aranyos kis görények, hehe! Aprók, fürgék, szőrösek, ... megeszik a koszt, ... na persze egyáltalában nem örülnék, ha teszem azt épp a szomszédságomba kívánna költözködni, de, gondolom, nincsenek ilyen irányú elképzelései.

SZERETŐ Nincsenek.

NYOMOZÓ Nagyszerű. *(helyel kínálja)* Foglaljon helyet!

SZERETŐ Köszönöm.

NYOMOZÓ Nincs mit. Lássuk csak. Ha jól tudom, maga meglehetősen közeli viszonyban állt a vádlottal.

SZERETŐ Igen, lehet mondani.

NYOMOZÓ Parancsol?

SZERETŐ A szeretője voltam.

NYOMOZÓ Ó! És mégis mióta, ha szabad érdeklődnöm?

SZERETŐ Hát, ... úgy hat óta.

NYOMOZÓ Esetleg napra pontosan meg tudná mondani?

SZERETŐ Hogyne. Június, július...

NYOMOZÓ Értem. Nagyszerű. *(helyel kínálja)* Foglaljon helyet!

SZERETŐ Köszönöm.

NYOMOZÓ Nincs mit. Na. Akkor talán térjünk a tárgyra. ... Milyenek ismerte meg a vádlottat?

SZERETŐ Hát, az az igazság, hogy én szökének ismertem meg.

NYOMOZÓ Holott?

SZERETŐ Holott inkább csak sárga volt. Ezenkívül karcsúnak, sudárnak, sőt, valóságos égimeszelőnek ismertem meg, pedig valójában kicsi volt, ... és kövér. Arról nem is beszélve, hogy...

NYOMOZÓ Tulajdonképp milyen körülmények közt ismerkedtek meg?

SZERETŐ Meglehetősen zaklatott körülmények között, én ugyanis... szokásomhoz híven... épp a járda szélén fetrengtem, amikor ő odalépett hozzám, és felsegített.

NYOMOZÓ Nocsak. Vajon miért tette? Beszélt magának erről?

SZERETŐ Fogalmam sincs. Talán ... megtetszettem neki. Beszélgetni akkor mi még nem nagyon beszéltünk, én akkor még ... tudniillik ... nem tudtam beszélni.

NYOMOZÓ Hogyhogy?

SZERETŐ Hát úgy. Ő tanított meg. *(túlartikulálva)* "Kis Magda feldobja, röptetve, szöktetve...", írni is tudok már, miazhogy. Leírok én akármit, nevemet is, mást is. Nem valami szépen, de sebaj.

NYOMOZÓ Érdekes. Azt soha, egyetlenegy szóval sem említette magának, hogy lakása van, férje, gyereke?

SZERETŐ Nem. ... Ez egy rettentően komisz nő volt, ez nem árult el nekem semmit.

NYOMOZÓ A terveibe se avatta be?

SZERETŐ Miféle terveibe?

NYOMOZÓ Hát a merénylettel kapcsolatos terveibe.

SZERETŐ Ja, a merénylettel kapcsolatos terveibe aztán végképp nem avatott be. Inkább csak az albérletről beszélt, hogy majd így lesz, úgy lesz, ... meg hogy majd hogy osztjuk be azt a maradék kis pénzünket a kosztra, ilyenek.

NYOMOZÓ Ha jól értem, önök akkoriban ... a csatorna partján laktak.

SZERETŐ Így is van. Volt ott egy kis kuckónk, kibélelve ezzel-azzal, nájlón alul, fölül, ahogy kell. Eleségünk is volt, hogysisne lett volna. ... Nem mondhatni, hogy nem volt, mert volt. Sőt. Kifejezetten változatos volt az étrend: egyik nap szerves, másik nap szervesetlen hulladék, ... kutyafüle, macskalába, galvánelem, mézsziszap...

NYOMOZÓ Magyarán mondva ...

SZERETŐ ... boldogok voltunk.

NYOMOZÓ És mondja csak, nem vett észre a viselkedésén valami szokatlant?

SZERETŐ Hát, ... nem. Ja de. Időnként ... búslakodott.

NYOMOZÓ Ne mondja! De mégis mikor? Reggel, délben, délután?

SZERETŐ Hát, amikor eszébe jutott.

NYOMOZÓ Mi jutott eszébe?

SZERETŐ Azt nem mondta, de láttam rajta, hogy eszébe jut, és akkor már lehetett tudni, hogy na, most akkor búslakodni fog.

NYOMOZÓ És olyankor maga mit csinált?

SZERETŐ Hát, ... megvertem.

NYOMOZÓ Úristen! Mért verte meg?

SZERETŐ Mert ez volt megbeszélve.

NYOMOZÓ Előre megbeszélték, hogy maga megveri?

SZERETŐ Hogyne. Még a lelegején megegyeztünk, hogy akármi lesz, nem probléma, én viselkedjek csak egészen nyugodtan úgy, ... ahogy a magamfajták szoktak.

NYOMOZÓ És?

SZERETŐ A magamfajták ilyenkor verekedni szoktak.

NYOMOZÓ És erre ő mit csinált?

SZERETŐ ... Elbujdokolt.

NYOMOZÓ És maga?

SZERETŐ Én meg szépen fogtam magam, észrevétlenül utána osontam, és feljegyzéseket készítettem az útvonaláról.

NYOMOZÓ Hát ez nagyszerű! Rendelkezésünkre tudná bocsátani ezeket a feljegyzéseket?

SZERETŐ Hogyne. Semmi akadálya. Paracsoljon.

(elővesz a mellényzsebéből egy összehajtogatott papírt, széthajtogatja, odanyújtja)

NYOMOZÓ *(olvassa)* „Alihala Bulahala: Az öngyilkos merénylő dala” ... de hiszen ez egy...

SZERETŐ Igen? Pardon. Akkor úgy látszik, mégsem készítettem feljegyzéseket.

NYOMOZÓ De azt azért csak fel tudja idézni, mit mondott, amikor utoljára látta.

SZERETŐ Hogyne. ... Chegevarát éltette.

NYOMOZÓ Chegevarát?

SZERETŐ Vagy Raszputyint. Már nem tudom. Azt mondta, éljen a Tanácsköztársaság, aztán fogta magát, és összecsomagolt.

NYOMOZÓ Nem mondta hová megy?

SZERETŐ Hogy hová? ... A-a ... Terroristák Házába készült, úgy tudom. ... Kisétált a megállóhoz, aztán ugye...

NYOMOZÓ Érdekes. ... És maga? Mihez kezdett azóta, ... mióta?

SZERETŐ Na mit. ... Mégis mit gondol? Kíváncsi vagyok, kitalálja-e.

NYOMOZÓ Fogalmam sincs. ... Átgondolta a történeteket? Kimosta a kádat?

SZERETŐ A fenét! ... Megöltem magam!

NYOMOZÓ De hiszen...?!

SZERETŐ Nem hiszi el?

NYOMOZÓ Dehogynem.

SZERETŐ Maga is ezt tette volna a helyembe, nem?

NYOMOZÓ Feltétlenül.

SZERETŐ Na látja. ... Az az igazság, hogy képtelen lennék nélküle élni.

(szünet)

NYOMOZÓ Megértem magát.

(farkasszemet néznek)

SZERETŐ *(zavarba jön, rosszat sejt, visszakérdez)* Pardon?

NYOMOZÓ *(hangot vált)* Na de most aztán elég a meséből! Lássuk csak! Maguk ketten együtt tervelték ki és hajtották végre a világtörténelem legsötétebb, legaljasabb és legelvetemültebb gonosztetteit. A szabin nők elrablása? Az elveszett frigláda? Jerikó falai, hm? A dákó-román birodalom végromlása, Marat halála, soroljam? Fekete csütörtök, szomorú vasárnap, he? Muhi? Verdun? Srebrenica? A gyilkosság az Elm utcában, meg a többi, az a két szép torony, na? Talán az se számít? Meg az a sok picike gyerek ott az iskolaudvaron? Mi? Azt hiszi, megússza, ha hülyének tettei magát?

SZERETŐ Én...

NYOMOZÓ Maga összeáll egy nővel, aki vénségére Szent Johannának képzei magát, és gondolatban össze-vissza kaszabolja az angolokat? ... Meg az amerikaiakat? ... Hát megáll az eszem! ...

SZERETŐ Na de...

NYOMOZÓ ... Ilyet még egy ajatollah se csinál! Pedig azok még csak nem is magyarok! ... Vagy igen? ... És maga még azt akarja nekem bemesélni, hogy nem tudott az egészről semmit? Hogy ott se volt? Hogy pont *ott* ne lett volna ott? És éppen akkor? ... Amikor!? Hát ne röhögtesse már! Hiszen aki élt és mozgott, mind ott volt! Ott bizony! Egytől egyig. Csak pont maga nem? Barátocskám!

SZERETŐ *(mélyen sértett)* Na szép. Jól nézünk ki, mondhatom. ... Megrágalmaz, megfélemlít, ... kiveri a fogamat... Hát hol élünk? Csak azért, mert görény vagyok? Mi? Szépen vagyunk! Akiskésit! ... Ha tudni akarja, én ezt a nőt nem is ismerem! Azt se tudom, hogy néz ki. ... És nem is érdekel. ... Hogy nem komplett, az biztos. Mert nem az. Előbukkant a semmiből,

készakarva nekem támadt, megfogta a nyakamat, és akár hiszi, akár nem: ... meg akart fujtani a szeretetével! Még a karomat is hátracsavarta, tessék, *(mutatja a karját, láthatóan kutya baja)* nézze csak meg a karomat! ... Ez nem cicózott! De nem ám! ... Ez azt gondolta szerintem, ha tisztességes nő léteére összeadja magát egy görénnyel, ... akkor itt majd valami lesz. ...Megnyílik a koripálya, ... kitör a tavasz, ... helyreáll a világrend, vagy valami ... de nem. Ahhoz itten, kérem szépen, robbantani kell! És hát ugye, ... éppenséggel, ... na de slussz. A többi piszkos ügyéhez nekem már semmi közöm. Abszolút de semmi! ... *(hirtelen megenyhülve)* Viszont...

NYOMOZÓ Viszont?

SZERETŐ Viszont ... mondanék én egy nevet.

NYOMOZÓ Na! *(lapoz egyet a noteszében)* Igen?

SZERETŐ *(minden hangot kihangsúlyozva)* X. Y. Z.

NYOMOZÓ *(leírja)* Hm! ... Elérhetőség?

SZERETŐ Bárhol, bármikor.

NYOMOZÓ *(leírja, felderül a képe)* Remek! ... Na végre! Így már egész más. ... Nem is olyan lüke maga, hm? ... Hát akkor, ... ezzel meg is volnánk. ... Látja, ugye! ... Nincs nekem magával az égadta világon semmi bajom. ... Sőt! ... Kedves, fürge, igénytelen ... megeszi a koszt ... na persze egyáltalában nem örülnék, ha például pont a feleségemet kívánná feleségül venni, de, gondolom, nincsenek ilyen irányú...

SZERETŐ Nincsenek.

NYOMOZÓ Nagyszerű. Hát akkor talán ... *(hellyel kínálja)* foglaljon helyet!

SZERETŐ Köszönöm.

NYOMOZÓ Nincs mit.

SZERETŐ Mit?

NYOMOZÓ Mit mit?

-

-

(„pí-pí-pí-pí-pí”)

12.

Színes, koncentrált fény vetül a NYOMOZÓ-ra és a GYEREK-re.

NYOMOZÓ Hopp-hopp! Engedd csak a bácsit a hordággal! (*a NYOMOZÓ kicsit rendezkedik, de persze nincs a színen semmiféle „bácsi hordággal”*) ... Úgy. Natehát. Apukád megengedte, hogy feltegyek neked néhány kérdést. Benne vagy?

GYEREK (*dacosan hallgat*)

NYOMOZÓ Mondanál nekem valamit édesanyádról?

GYEREK (*hallgat*)

NYOMOZÓ Elvitte a cica...?

GYEREK Nekem nincsen édesanyám.

NYOMOZÓ Az meg hogy lehet? Úgy tudom, mindenkinek van édesanyja.

GYEREK Nekem nincs.

NYOMOZÓ Ezt hogy érted?

GYEREK Engem édesapám szült.

NYOMOZÓ Vagy úgy. ... Hát barátod van-e?

GYEREK Barátom nincsen, csak öcsém.

NYOMOZÓ (*a noteszébe néz*) De hiszen itt az áll, hogy egyáltalán nincs is testvéred.

GYEREK Testvérem nincsen, csak öcsém.

NYOMOZÓ Értem már. És hogy hívják ezt a te öcsédet, ha szabad kérdezni?

GYEREK Az egyik öcsémet úgy hívják: Öcsi.

NYOMOZÓ Hogyhogy, hát több is van?

GYEREK Rengeteg.

NYOMOZÓ Hm. ... És miket szoktatok játszani?

GYEREK Semmit. Az öcsém mind komoly emberek, nem szoktak játszani.

NYOMOZÓ Akkor mégis mit szoktatok csinálni?

GYEREK Randalírozunk.

NYOMOZÓ Azonkívül?

GYEREK Éjjel-nappal randalírozunk.

NYOMOZÓ És ha nem randalíroztok, akkor mit csináltok?

GYEREK Akkor tanakodunk.

NYOMOZÓ És miről szoktatok tanakodni?

GYEREK Sohase tanakodunk.

NYOMOZÓ Most mondtad, hogy tanakodni szoktatok.

GYEREK Nem mondtam ilyet.

NYOMOZÓ Rendben. ... Előfordult már, hogy *édesanyádról* tanakodtatok?

GYEREK Nekünk nincsen édesanyánk.

NYOMOZÓ Ne hazudj. Mindenkinek van.

GYEREK Nekünk nincs.
NYOMOZÓ És ha mégis?
GYEREK Minket édesapánk szült.
NYOMOZÓ Na idefigyelj, akurvaanyád...
GYEREK Nekünk...
NYOMOZÓ Rendben. Akkor hát, ... ennyi.

(„pí-pí-pí-pí-pí”)

13.

Normál fény. NYOMOZÓ, LÁNY. A LÁNY hóna alatt a véres bundájú plüss nyúl.

LÁNY Mak.

NYOMOZÓ *(becsukja a noteszét, szedelődzködni kezd, amikor észreveszi a lányt)* Hát maga?

LÁNY Mak.

NYOMOZÓ A romeltakarítóktól van?

LÁNY Mak-mak.

NYOMOZÓ Állítólag...

LÁNY *(félbeszakítja)* Hülyeség.

NYOMOZÓ *(jobban megnézi a lányt, felismeri)* Csak nem ...?! Most nézem csak! Maga az? Amindenit! Micsoda mázli! Hát, ha már így ... megtenné, hogy ...tudja, van itt még egy-két homályos pont...

LÁNY Mak-mak-mak-BUMMMM!!

NYOMOZÓ Na, jól nézünk ki, mondhatom. *(kifakad)* Nézze, kisanyám, én nem akarom untatni a magánéletemmel, de annyit azért elárulhatok, hogy pokoli napom volt. Ez az egész cirkusz! Rettenetes. Órák óta nem ettem egy falatot se, az újságírók üldöznek, a belügyminiszter őrijong, az idegenrendészet kekeckedik, a feleségem fél percenként rámtelefonál, ráadásul holnap délig le kellene adnom a jelentést, én meg csak rohangálok itt egyik hullától a másikig ...! Higgye el ... sírni tudnék. És mindez miért...?!

LÁNY *(szánakozva)* Ó!

NYOMOZÓ Igazán megtehetné, hogy...

LÁNY Hát nem látja?

NYOMOZÓ Mit?

LÁNY Hát hogy én... *(mutatja, hogy meg van halva)*

NYOMOZÓ Ja? Hogy maga is? ... Az más. ... Hát akkor én ... na jó. Már itt se vagyok. *(magában mérgelődve)* Mindennek van egy határa, nem?*(szedelődzködni*

kezd, beteszi a táskájába a noteszét, slusszkulcsot vesz elő, mellékesen) Azonosítás, megvolt?

LÁNY *Hogy? ... Ja, igen. A férjem. ... De nem ismert fel.*

NYOMOZÓ *(szórakozottan) Hát ... nem is csoda. Az ember hosszú éveken át együtt él valakivel, aztán mikor arra kerül a sor ... Merre megy? Elvihetem?*

LÁNY *(csodálkozva néz)*

NYOMOZÓ *Ja, ... (nevet) elnézést. Miket nem mondok! Hát akkor, voltszerencsém. ... Azért ha mégis eszébe jutna valami, tudja hol talál! (rájön, hogy hülyeséget beszél) Oppárdon! Na nézze már! Miket beszélek. Mégilyet! Hát akkor talán ... Úgy érteve hogy ... Mit is mondhatnék? A viszont látásra! Azazhogy: ... (hirtelen ötlet) Mak-mak! (nevetgélve kimegy)*

A LÁNY, hóna alatt a plüss nyúllal a közönség felé fordul és sanzonszerű formában elénekli „Az öngyilkos merénylő dalá”-t.

Az öngyilkos merénylő dala

*Egy
buszra szálltunk,
ők meg én,
és ebből lett a baj,
egy férfi,
plusz egy kisgyerek,
s még szám szerint:
sokan.*

*A Felszabtérről indulunk,
a Jégbüfé elől,*

*de állni látszik, s hopp,
egy perc, és megáll
az idő.*

*A bliccelőknek máshol jár,
de helyén
az esze,
ez üldögél,
az ácsorog, én
magam vagyok nagyon,
csorog,
akárhogy is van a dolog,
költő vagyok, mit érdekel,
nekem itt most
ülni, állni, ölni, halni kell.*

*Ki buszra száll, az mind vidám, ha
épp van rá oka,
és nem lesi, hogy kibe szorult
valami hiba,*

*egy bomba pont, vagy bármi más,
egy trüsszögés,
egy taknyolás,
egy közveszélyes látomás,
vagy épp egy bátor, szép, szabad,*

*de meg nem gondolt gondolat,
és hogy mi van,
ha éppen ő,
e nyeszlett, nyafka, szőke nő
az intifáda titkos bajnoka.*

*A videón majd rajta lesz,
(a komódon hagyom),
hogy nem volt bennem semmi félsz,
és semmi szánalom.*

*S hogy lehetett volna
máshogy is,
könnyű, fehér ruhában is,
ha nincs ez a csador.*

*Megalkotom szerelmemet, íme
kész a mű.*

*Nem mondom, hogy elegáns,
hogy briliáns,
hogy „parvenü”,
mert béke van,
nem háború,
s te úgysem értesz
arabul,
de mindegy, Isten látja, ahogy
fekszem a napon.*

*Gyilkos vagyok,
ne ordíts,
tudom.*

*Ha az vagyok,
hát leszárom,
itt úgyis minden csupa rom,
hol bank állott, most kőhalom,*

*s a hídfőnél majd, felteszem,
leáll a forgalom.*

*A Rudas
az már messze van,
és Palesztina veszve van,
itt döglök,
nini,
a placcon,
az arcodba fröccsen
az arcom,*

*és nézem,
ahogy azok a véres,
kicsike fejek, mint a labda,
az elbitangolt kicsike kezek, a lábak,
a belek,
mint a sálak,
keringenek, szállnak a magasba.*